

Regeringskansliet
(Justitiedepartementet)
103 33 Stockholm

Remiss: Anpassning av de fastighetsrättsliga, associationsrättsliga, transporträttsliga och immaterialrättsliga författningarna till dataskyddsförordningen (Ds 2017:19)

Avsnitt 6.4.3 Anpassningar av rättelseregler och avsnitt 6.6 Rätten till begränsningar av behandling

I ändringsförslagen för att anpassa rättelseregler till dataskyddsförordningen föreslås ett tillägg om rätten till rättelse, ”dock enbart i den utsträckning som rättelse kan ske utan *skada* för den registrerade eller andras rättigheter eller friheter.”¹ En liknande formulering används för att införa begränsningar av rätten till begränsning av behandling av personuppgifter ”enbart i den utsträckning som behandlingen kan begränsas utan *skada* för den registrerade eller andras rättigheter eller friheter.”² Stöd för att inskränka rätten till rättelse och begränsa rätten till begränsning av behandling av personuppgifter finns i artikel 23 dataskyddsförordningen för att bl.a. säkerställa ”skydd av den registrerade eller andras rättigheter och friheter.”

Då begreppet ”skada” inte är ett tydligt och välkänt begrepp inom dataskydd och personuppgiftsbehandling kan det leda till tolkningsproblem, särskilt med tanke på att dataskyddsförordningen använder begreppet ”skydd” och inte ”skada”. I skälen till förslaget tydliggörs inte heller när en sådan skada kan bedömas föreligga. Juridiska

¹ Se 19 kap 25 § jordabalken, 48 § lag (1955:227) om inskrivning av rätt till luftfartyg, 19 kap 4 § fastighetsbildningslag (1970:988), 12 § lag (1994:448) om pantbrevsregister, 2 kap 29 § sjölag (1994:1009), 4 kap 21 § lag (2008:990) om företagshypotek, 11 § lag (2008:1075) om inteckningsbrevsregister, 15 f § förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar, 3 e § § förordningen (1994:1933) om register över europeiska ekonomiska intressegrupperingar, 2 f § stiftelseförordningen (1995:1280), och 2 kap 5 § aktieförordningen (2005:559).

² 19 kap 25 a § jordabalken, 48 a § lag (1955:227) om inskrivning av rätt till luftfartyg, 4 1 § lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988), 12 a § lagen (1994:448) om pantbrevsregister, 2 kap 29 a § sjölagen (1994:1009), 4 kap 22 a § lagen (2008:990) om företagshypotek, 11 a § lagen (2008:1075) om inteckningsbrevsregister, 15 g § förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar, 3 f § förordningen (1994:1933) om register över europeiska ekonomiska intressegrupperingar, 2 g § stiftelseförordningen (1995:1280), och 2 kap 6 § aktieförordningen (2005:559).

fakultetsnämnden rekommenderar därför att ändringsförslagen närmare följer ordalydelsen i dataskyddsförordningen.

Avsnitt 5.3 Bestämmelser om personuppgiftsansvaret

I promemorian föreslås en bestämmelse i de immaterialrättsliga lagarna som förefaller att självständigt ålägga ett ansvar för personuppgiftsbehandling.³ Då ansvaret för personuppgifter redan regleras i personuppgiftslagen och kommer att regleras i förordningen, är det olämpligt att reglera ansvaret även här. Det kan däremot vara på sin plats att göra en hänvisning till dataskyddsförordningen.

Vidare är formuleringen i lagtexten inte konsekvent då det anges i första meningen att ifråga om personuppgifter ”är både sökanden och den informationsskyldiga skyldiga att behandla uppgifter . . .” medan det i den efterföljande meningen anges att domstolen ska ”upplysa om detta och om att både sökanden och den informationsskyldiga *kan vara* personuppgiftsansvariga.” Det borde vara tillräckligt att ange i den senare meningen att domstolen ska ”upplysa om detta”, dvs ansvar enligt dataskyddsförordningen.

Övrigt

Utöver de register och databaser som regleras i författningarna i promemorian finns andra databaser som kan innehålla personuppgifter, såsom Patent- och registreringsverkets Svensk Patentdatabas, Svensk Varumärkesdatabas, och Svensk Designdatabas. Dessa databaser saknar egna registerlagar, och ändamålen med behandlingen regleras i t.ex. 38 a § patentkungörelsen (1967:838), 3 § varumärkesförordning (2011:594) och 20 b § mönsterskyddsförordning (1970:486). Idag finns hänvisningar i dessa förordningar till personuppgiftslagen (1998:204). Därför borde hänvisningar till personuppgiftslagen även i dessa författningar ersättas av hänvisningar till dataskyddsförordningen.

Slutligen vill fakultetsnämnden påpeka en viss inkonsekvens i hänvisningar till dataskyddsförordningen. Till exempel hänvisas i 19 kap 25 a § jordabalken till ”Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679”, medan det i 48 § lag (1955:227) om inskrivning av rätt till luftfartyg m.fl. hänvisas till ”Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)”. Hänvisningar borde vara konsekventa inte minst med hänsyn till automatiserade juridiska databaser som bygger på tydlig meta-data. Inkonsekvens kan även leda till att författningar som hänvisar till EU-rätt blir svårare att söka fram via den Nationella införlivande portalen på EUR-Lex.

³ 7 kap 53 c § lag (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk), 9 kap 57 c § patentlag (1967:837), 35 c § mönsterskyddslag (1970:485), 18 b § firmalag (1974:156), 9 c § lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter (sid 34), 9 kap 5 a § växtförädlarrättslagen (1997:306), och 9 kap 1 § varumärkeslagen (2010:1877) .

